

Zjevení 3:17 *Neboť říkáš: Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.*

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 189.2 Viděla jsem mnoho lidí, kteří si lichotí, jak jsou dobrými křesťany. Přitom nemají ani paprsek Ježíšova světla. Nevědí, co to znamená být obnoven Boží milostí. Nemají pro sebe žádnou živou zkušenost týkající se Božích věcí.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 357.1 Jak jasně je znázorněn stav těch, kteří si myslí, že znají všechnu pravdu, kteří se pyšní svou znalostí Božího slova, zatímco jeho posvěcující moc ve svém životě nezakusili. V jejich srdcích schází vřelost Boží lásky, ale právě tato vřelost lásky činí z Božího lidu světlo světa.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 252.4 Jaký větší klam může postihnout lidskou mysl než přesvědčení, že má pravdu, i když se mýlí! Poselství Pravého svědka nalézá Boží lid ve smutném, a přitom upřímném klamu. Nevědí, že jejich stav je v Božích očích žalostný. Zatímco si ti, kterých se to týká, lichotí, že jsou v povzneseném duchovním stavu, poselství Pravého svědka rozbíjí jejich jistotu překvapivým odhalením jejich skutečného stavu duchovní slepoty, chudoby a ubohosti. Svědectví, které je tak ostré a závažné, nemůže být omylem, neboť mluví Pravý Svědek a Jeho svědectví musí být pravdivé.

Zjevení 3:15-16 ¹⁵*Znám tvé skutky; nejsi studený ani horký [jako léčivé prameny]. Kéž bys byl studený nebo horký!* ¹⁶*Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.*

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 970.6 Velkou masu lidí považujících se za křesťany čeká v den Páně hořké zklamání. Nemají na svých čelech pečeť živého Boha. Jsou vlažní a polovičatého srdce a zneuctívají Boha mnohem víc než zapřísáhlí bezvěrci.

OHC – Naše nejvyšší povolání 349.4 Možná volají: "Chrám Páně, chrámem Páně jsme my," zatímco jejich srdce jsou naplněna nesvatým ruchem a nespravedlivým kupčením. Nádvoří chrámu lidského nitra mohou být útočištěm závisti, pýchy, vášní, zlých domněnek, hořkosti a prázdného formalismu. Kristus se s lítostí dívá na vyznavače svého jména, kteří se cítí být bohatí a rozhojněni v poznání pravdy, a přesto pravdu v životě a charakteru postrádají.

Přísluví 14:12 *Některá cesta připadá člověku správná, avšak nakonec je cestou smrti.*

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 87.1 Vyznávají lásku k pravdě, ale chybí jim křesťanský zápal a oddanost. Nemají odvahu zcela rezignovat a vystavit se riziku nevěřícího člověka, nejsou však ani ochotni zemřít sami sobě a důsledně se řídit zásadami své víry.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 87.2 Jedinou nadějí pro Laodicejské je jasný pohled na to, jak si před Bohem stojí, jasné poznání podstaty jejich nemoci. Nejsou ani chladní, ani horcí; zauímají neutrální pozici a zároveň si lichotí, že jim nic neschází. Pravý svědek tuto vlažnost nenávidí.... Jsou pro Něj mdlé chuti.

2. Timoteus 3:5a *Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [popřeli ji/odmítli].*

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 83.1 Nemůžeme patřit napůl Pánu a napůl světu. Nejsme Božím lidem, pokud jím nejsme zcela a úplně.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 94.1 Nikdo nemůže zaujmout neutrální pozici. Žádný člověk si nemůže říci, že neslouží ani Bohu, ani nepříteli spravedlnosti. Kristus má žít ve svých následovnicích. Má působit a jednat prostřednictvím jejich schopností a možností. Jejich vůle musí být podřízena vůli Kristově; musí jednat pod vlivem jeho Ducha. Pak už ovšem nežijí oni, nýbrž žije v nich Kristus. Kdo se

plně neodevzdá Bohu, je ovládán jinou mocí, poslouchá jiný hlas, jehož podněty jsou zcela jiného druhu. Polovičatou službou se člověk staví na stranu nepřítele jako úspěšný spojenec mocností temnoty. (srv. MON 56.5)

RH – časopis Review and Herald, 4. září 1883, odst. 14 Jsme buď spolupracovníci Kristovi, nebo spolupracovníci nepřítele. Buď shromažďujeme spolu s Kristem, nebo rozptylujeme. Buď jsme rozhodnými a celým srdcem oddanými křesťany, nebo křesťany vůbec nejsme. Kristus říká: **Zjevení 3:15** „Kéž bys byl studený nebo horký.“

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 963.6 Polovičatí křesťané jsou horší než bezvěrci, neboť jejich klamná slova a nezávazný postoj svádí mnohé na scestí. Bezvěrec přiznává barvu. Vlažný křesťan klame obě strany. Není ani dobrým světákem, ani dobrým křesťanem. Satan ho používá k tomu, aby vykonal dílo, které nikdo jiný vykonat nemůže (Dopis 44, 1903).

RH – časopis Review and Herald, 19. srpna 1890, odst. 11 Polovičatí křesťané zatemňují Boží slávu, špatně si vykládají zbožnost a způsobují, že si lidé vytvářejí falešné představy o tom, z čeho se skládá živoucí zbožnost. Jiní si myslí, když to mohou dělat tito falešní vyznavači, že i oni mohou být křesťany, a přitom se řídit vlastními chutěmi a zaopatřovat si tělo.... Svým duchem a vystupováním vlastně říkají: „Ježíši, ve své době jsi nechápal tak dobře jako my v naší době, že člověk může sloužit Bohu i mamonu.“

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 188.2 Pánu by bylo milejší, kdyby vlažní vyznavači křesťanství nikdy nevyslovili Jeho jméno. Jsou neustálou přítěží pro ty, kdo by chtěli být věrnými Ježíšovými následovníky. Jsou překážkou pro nevěřící a zlí andělé nad nimi jásají a kvůli jejich pokřivené životní cestě se posmívají Božím andělům. Takoví jsou prokletím pro naši záležitost doma i v zahraničí. Svými rty se přibližují k Bohu, zatímco jejich srdce je od Něj vzdáleno.

9T – Svědectví pro církev, 9. svazek 22.2; 23.3 Život vyznavačů křesťanství, kteří nežijí Kristovým životem, je zesměšněním víry. ... Ti, kdo milují Ježíše, uvedou vše ve svém životě do souladu s jeho vůlí. ... Ukazují, že existuje duchovní síla, která může mužům a ženám umožnit, aby neuhnuli ani o píd' od pravdy a spravedlnosti...

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 163.1; 163.4 Rozhodněte se poznat to nejhorší z vašeho případu.... Jednejte se svým vlastním nitrem pravdivě.... Domnělá naděje, a nic víc, se ukáže být vaší zkáзой.